

[Niels Pedersen.]

ten af den indskudte aktiekapital og danner dermed et nyt aktieselskab, og det fortsætter de med, så de på den måde figurerer med flere aktieselskaber og skiltes med en stor aktiekapital for disse, medens det kun er en lille brøkdel af den, der er blevet investeret i foretagendet.

Jeg finder derfor, at det foreliggende lovforslag er berettiget, men jeg vil dog knytte nogle yderligere bemærkninger dertil. Det anføres i lovforslagets § 1, at bestyrelsen er ansvarlig for, at ingen del af selskabets aktiekapital, reserver m. v. udlånes — ej heller mod sikkerhedsstillelse — til selskabets aktionærer, disses ægtefæller eller slægtninge eller til søsterselskaber. Skal dette lille „m. v.“ forstås således, at man ikke må udlåne motorkøretøjer, maskiner eller redskaber til søsterselskaber eller datterselskaber — som det ærede medlem hr. Rager sagde, dækker ordet „søsterselskaber“ vel over „datterselskaber“. Jeg tror, at det i praksis vil vise sig at være for omfattende. Med hensyn til sikkerhedsstillelse kan det vist også være vanskeligt for dem, der skal kontrollere, at afgøre, om sikkerheden er tilstrækkelig. „Slægtninge“ er vist også et vidt begreb. Nu er det ganske vist blevet oplyst af den ærede ordfører for forslagsstillerne, at man der henholder sig til § 52 i aktieselskabsloven. Ellers kunne det nemt gå sådan, at man ikke vidste, om slægtskab skulle udstrækkes til kvartfætter eller -kusine eller endnu længere. Hvad så med gode venner? Det er vel dem, man i de fleste tilfælde vil hjælpe med lån, og det kan jo ofte være mere farligt at låne til gode venner end til slægtninge. Forbudet mod udlån til søsterselskaber skal vel heller ikke forstås således, at søsterselskaber må man ikke drive forretning med uden kontant betaling for hver varepost eller for hver arbejdsydelse? Det skal vel heller ikke forstås således, at hvis jeg f. eks. har et par aktier i banken derhjemme, må jeg ikke søge lån i denne bank? Måske man vil svare hertil, at det er bankens opgave at finansiere, at udlåne penge, men det kan så føre til, at de aktieselskaber, der ønsker at udlåne af deres aktiekapital til aktionærene, kan forandre deres formålsparagraf til også at omfatte finansiering, og så er vi lige vidt.

Jeg kan tilsige min gruppes medvirken

til gennemførelsen af det foreliggende lovforslag, men jeg vil anbefale, at det bliver henvist til og behandlet i et udvalg, hvor vi er villige til at drøfte og uddybe det, som endnu er uklart i forslaget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Hans Knudsen): Jeg vil gerne sige de ærede ordførere tak for den velvillige indstilling overfor forslaget, de har givet udtryk for.

Den formulering, forslagsstillerne har givet forslaget, har vi naturligvis ikke ment var den eneste rigtige og ufejlbarlige, det er muligt, at man under udvalgsbehandlingen vil kunne nå frem til visse ændringer.

Jeg vil gerne gøre de ærede medlemmer, der har gjort forskellige indvendinger overfor enkelte udtryk i forslaget, opmærksom på, at vort formål med forslaget har været et tredobbelt: for det første at genskabe tilliden til selskaberne, for det andet at komme de aktieretligt uheldige forhold til livs, som dommen har medført, og for det tredje at komme den omgåelse af de skatteretlige forhold, der nu kan finde sted på grundlag af højesteretsdommen, til livs. Det er netop for at imødekomme alle disse tre krav, at vi ved en undersøgelse af hele forholdet har fundet frem til den her foreliggende formulering, og jeg tror, man under det kommende udvalgsarbejde vil have svært ved at forandre ret meget heri, hvis man da ønsker at nå det resultat, som nødvendigvis må nås.

Løvrigt har jeg ikke meget at sige til de ærede ordførere.

Jeg tror, det er forkert, når det ærede medlem hr. Poul Møller igen, som den højtærede minister gjorde i december, vil gøre højesteretsdommen til et særtilfælde. Jeg har i hvert fald ikke kunnet se, at der i den praksis, som aktieselskabs-registeret har fulgt efter landsretsdommen, har været noget rigoristisk. Jeg har heller ikke mødt indsigelse eller klage over de afgørelser, der er truffet, og i hvert fald er alle — med undtagelse af det ærede medlem hr. Poul Møller — efterhånden af den mening, at den højesteretsdom ikke er en dom i et særtilfælde, men en dom, som fritager alle disse aktionærudlån for beskatning.

Udtrykket „søsterselskaber“, som man ikke er helt tilfreds med, mener vi i hvert fald dækker de økonomisk nært beslægtede